

різної спеціалізації неоднаковий. Через це однією з найважливіших особливостей відтворення в аграрному секторі економіки є те, що формування виробничого потенціалу цієї галузі здійснюється відповідно до природних і економічних умов, неоднорідність яких, наприклад, в Україні характерна не лише для ґрунтовокліматичних зон Полісся, Лісостепу, Степу, а й для окремих областей і районів. Для кожного господарства відповідно до спеціалізації важливо встановити таку структуру засобів виробництва, яка б забезпечувала найбільший вихід валової та товарної продукції при низькій собівартості.

Список використаних джерел

1. Кулинич П.Ф. Семчик В.І., Шульга М.В. Державне управління у сфері використання та охорони земельних ресурсів. Земельне право України. Академічний курс : підручник. К. Вид. Дім «Ін Юре», 2008. 600 с.

2. Гринько С.В. Правові аспекти реєстрації прав на землю : монографія. К. "Київський університет", 2004. 172 с.

2. Методичні рекомендації щодо розроблення проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/FIN93588.html

Софія Місик

студентка,

Західноукраїнський національний університет

ЗЕМЛЕВПОРЯДКУВАННЯ В МІСТАХ ТА ІНШИХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ

Міста й інші населені пункти - це території, що знаходяться під забудовою, площами, вулицями, промисловими зонами, лісами, парками, водоймами та землями, використовуваними для сільськогосподарського виробництва. На території міст і інших населених пунктів є зони природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, промислового і транспортного призначення. Функціональні завдання цих територій визначені генеральними планами забудови міст і селищ. Зонування міської території регулюється законом України "Про основи містобудування".

Землевпорядкування в містах та інших населених пунктах включає:

- розробку планів використання міських земель;
- правове зонування міських земель;
- проведення інвентаризації земель;
- виявлення територіальних резервів і створення резервних земельних фондів;
- розробку проектів організації використання земель сіл і селищ;
- розробку планів земельно-господарського устрою земель, які не підлягають забудові або тимчасово не забудовуваних земель;

- розробку проектів розмежування земель права державної та комунальної власності;
- встановлення і закріплення в натурі (на місцевості) меж населених пунктів;
- формування земельних ділянок як об'єктів нерухомості при наданні (продажу), вилученні (викупі), здійсненні угод;
- встановлення обмежень і обтяжень (сервітутів) у використанні земель;
- складання спеціальних тематичних карт (атласів) стану і використання земель.

Плани використання земель міст і селищ, правового зонування міських земель, як правило, повинні передувати або одночасно розроблятися з генеральними планами міст і селищ.

План використання земель є проектною розробкою і має важливе значення для організації використання території міста та інших населених пунктів. Він включає заходи, які забезпечують раціональне використання земель, правильний їх розподіл між власниками землі та землекористувачами зі встановленням строків тимчасового користування залежно від цільового призначення земель, створення необхідних умов приведення цих земель у належний санітарно-гігієнічний стан.

Основним завданням Плану є розробка і подальша реалізація на землях міста необхідного обсягу інженерно-технічних заходів з освоєння, поліпшення якості земель, їх раціонального використання, охорони від руйнівних процесів тощо.

Методика розробки плану використання земель передбачає поетапне вирішення таких основних питань:

- поділ земель за використанням відповідно до цільового призначення;
- поділ земель за формами власності;
- організаційні, правові, фінансові та інші заходи з вдосконалення структури територій, освоєння земель, поліпшення їх якості, рекультивациі та консервації, інженерного захисту території;
- необхідність і обсяги економічного стимулювання раціонального використання і охорони земель;
- вихідні дані для обчислення розмірів земельного податку і орендної плати за землю, надання пільг щодо земельного оподаткування, обґрунтування і визначення загального обсягу земельного податку;
- заходи щодо забезпечення режиму використання земель в охоронних, захисних зонах, відшкодування збитків власникам землі і землекористувачам внаслідок встановлення таких зон;
- напрямки природоохоронної діяльності;
- обґрунтування напрямків тимчасового використання земель;
- зони перспективної забудови.

У проекті плану землепорядкування відображаються інженерно-технічні заходи, пов'язані з будівництвом захисних споруд, вертикальним плануванням, регулюванням рівня ґрунтових вод та режиму, стоку поверхневих вод,

інженерним обладнанням території тощо. Для втілення в життя цих заходів додатково складаються відповідні робочі проекти.

З метою відновлення ландшафтів і територій, порушених внаслідок господарської діяльності і природних процесів, збереження і відновлення родючості ґрунтів, припинення шкідливого впливу порушених земель на навколишнє середовище, проект землевпорядкування передбачає заходи щодо поліпшення, рекультивациі та консервації земель, для виконання яких складаються спеціальні проекти.

Базою для виконання роботи служать: картографічний матеріал М 1:5 000, М 1:2000; матеріали інвентаризації земель міста; матеріали грошової оцінки земель; генеральний план забудови міста; інші наявні землевпорядні та містобудівельні матеріали та документи.

Землевпорядкування здійснюють Верховна Рада України, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, місцеві державні адміністрації.

Список використаних джерел

1. Загурський О. М. Державне регулювання ринкового обігу земель сільськогосподарського призначення / О. М. Загурський // Економіка АПК. – 2008. – № 12. – С. 100-107.
2. Федоров М. М. Економічні проблеми земельних відносин у сільському господарстві. [Текст]: навч. посіб. [Текст]: навч. посіб./ М. М. Федоров. – Київ, 1998. – 263 с.
3. Карпенко А.М. Шляхи удосконалення використання земельних ресурсів у сільськогосподарському виробництві / А.М. Карпенко // Вісник Білоцерківського державного аграрного університету : зб. наук. праць. – Вип. 63. – Біла Церква, 2009. – С. 143-146.

Владислав Островський

студент,

Західноукраїнський національний університет

ЗЕМЛЯ ЯК ЗАСІБ ВИРОБНИЦТВА В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ І ОБ'ЄКТ ЗЕМЛЕУСТРОЮ

Земля є основним засобом виробництва у сільському господарстві. Без неї неможливий сам процес виробництва продукції рослинництва та тваринництва. Тому надзвичайно важливо використовувати земельні ресурси раціонально та максимально ефективно.

Основними властивостями землі є її територіальна обмеженість, стабільність просторового розміщення, здатність до відтворення родючості. При раціональному використанні вона постійно покращується: отримуються нові властивості, підвищується родючість та якість ґрунту.